

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 20.413 van 15 december 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 2 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2008.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DECLERCK en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Pakistan, meerbepaald uit de stad Rawalpindi. U verklaarde, ongeveer vijf of zes jaar geleden, in uw regio een conflict te hebben gekend met Farooq en Haq Nawaz omwille van een parkeerplaats. Diezelfde dag zou u door de zonen van beide personen zijn geslagen. Bij dat gevecht zou u één van uw belagers hebben verwond waarna die personen in de moskee gezworen zouden hebben om u te doden. Na het incident zou u enkele maanden ondergedoken hebben geleefd in Lahore, Islamabad en Karachi. In die periode vroeg u een paspoort aan, maar u slaagde er niet in om een visum te regelen om het land te verlaten. Daarop hebt u een smokkelaar ingeschakeld en per schip reisde u illegaal naar Italië waarna u in Zwitserland asiel aanvroeg. Na een negatieve beslissing in uw asielaanvraag, kwam u naar België, ongeveer vijf jaar geleden. U woonde de laatste jaren samen met een vriendin in België. U verbleef hier illegaal. In maart 2008 vroeg u een paspoort aan bij de Pakistaanse ambassade in Brussel. Uw familie regelde in Pakistan een geboorteakte. U plande te

trouwen met uw vriendin. Op 17 oktober 2008 diende u een verzoek in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet. Op 22 oktober 2008 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw paspoort en uw geboorteakte, evenals verschillende artikelen ter staving van de algemene situatie in Pakistan.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt vast dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De problemen die aan de basis liggen van uw vertrek uit Pakistan zijn niet van die aard dat ze wijzen op een gegronde vrees voor een persoonlijke en systematische vervolging zoals die is omschreven in de Vluchtelingenconventie. De problemen die u aanhaalde, situeren zich immers op lokaal niveau met enkele mensen van uw regio, betreffende een parkeerplaats. U zou door hen éénmalig zijn geslagen, hetgeen bezwaarlijk als een vervolging kan worden beschouwd. U zou zijn ondergedoken na dat incident waarna u door hen zou zijn bedreigd met de dood. Voorts vernam u van uw moeder dat politiemensen in burger naar u op zoek waren. Dit hield u echter niet tegen om persoonlijk een paspoort bij de Pakistaanse autoriteiten aan te vragen, en dat u uiteindelijk ook van de Pakistaanse autoriteiten verkreeg (zie gehoorverslag CGVS p.4).

U stelde verder bij een eventuele terugkeer een vrees te koesteren ten overstaan van die personen met wie u een conflict had, omdat ze deel uitmaken van de "Pakistan Peoples Party" (PPP) die nu aan de macht is. Nochtans is die partij pas aan de macht gekomen na de verkiezingen van februari 2008. Het is dan ook bevreemdend dat u een paspoort aanvroeg bij de Pakistaanse ambassade in Brussel, nadat de PPP een coalitie sloot begin maart 2008 waarmee ze aan de macht kwam. Dat u in die periode een paspoort aanvroeg bij de Pakistaanse ambassade, geeft aan dat u geen gegronde vrees blijkt te koesteren ten aanzien van de Pakistaanse overheid in zijn geheel. Bovendien kon u niet vertellen welke functie de personen met wie u problemen vreesde hadden sinds de verkiezingsoverwinning van de PPP (zie gehoorverslag CGVS p.7), hetgeen afbreuk doet aan de ernst van uw ingeroepen vrees.

Bovenstaande bevindingen worden versterkt door de vaststelling dat u pas na vele jaren illegaal verblijf besloot in België asiel aan te vragen. Dit is inderdaad een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Dat u in Zwitserland al asiel had aangevraagd, doet niets af aan deze vaststelling. Het CGVS kan enkel vaststellen dat u bij binnenkomst van België slechts na vele jaren van illegaal verblijf een beroep hebt gedaan op de bestaande procedures om asiel aan te vragen bij de autoriteiten. Het CGVS veronderstelt dan ook dat u een regularisatie en verblijf op het oog had en geen internationale bescherming.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u nog verschillende artikelen neer die echter geen van hen uw naam of uw specifieke problemen behandelen (zie gehoorverslag CGVS p.5 en 6). Ze geven de algemene situatie weer zonder dat u aannemelijk maakt welke specifieke problemen u zou kennen als gevolg van die algemene situatie. Het negatieve reisadvies van het Buitenlandse Zaken, hetgeen uw advocaat neerlegde, is in eerste instantie gericht op Belgen die naar Pakistan reizen en de daarbij horende risico's. Hoewel in dit advies wordt gesproken over ernstige onlusten, terroristische aanslagen en geweld tussen bevolkingsgroepen, kan in geen geval worden gesteld dat er in Pakistan een "gewapend conflict" heerst zoals er is voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. De term gewapend conflict wordt trouwens nergens in die adviezen van Buitenlandse Zaken vermeld. Uit bovenvermelde informatie blijkt niet dat er sprake is van voortdurend geweld tussen de overheid en georganiseerde gewapende groepen of tussen gewapende groepen onderling.

De overige documenten handelen enerzijds over uw identiteit die in casu niet wordt betwist. De andere documenten gaan over de algemene toestand in Pakistan en zijn voor het overige niet van die aard om bovenvermelde vaststellingen in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikelen 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 en 1A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.

Verzoeker verwijst naar de geschiedenis van de 'Pakistan Peoples Party' (verder: PPP) die heden via een coalitieregering aan de macht is in Pakistan. Wanneer verzoeker zijn paspoort aanvraagde was de nieuwe regering nog niet gevormd. Verzoeker wijst er op dat hij problemen had met twee broers die tot de PPP behoren. Een zoon van één van de broers zou een 'Nazim' zijn. Verzoeker stelt tevens dat hij reeds meermaals aangevallen werd en dat in de moskee gezworen werd dat hij vermoord zou worden.

3.2. De Raad merkt op dat verzoeker, die volgens zijn verklaringen ter terechtzitting sinds juli 2004 in België verblijft, slechts na vele jaren illegaal verblijf besloot asiel aan te vragen. De bestreden beslissing merkt derhalve terecht op dat dit een indicatie is dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Dat verzoeker in Zwitserland al asiel had aangevraagd, doet niets af aan deze vaststelling. Verzoekers handelwijze doet afbreuk aan zijn geloofwaardigheid en de ernst van de ingeroepen vrees.

Blijkens de gegevens in het administratief dossier situeren verzoekers aangehaalde problemen zich op lokaal niveau en betreft het een eenmalig uit de hand gelopen incident dat dateert van vijf tot zes jaar geleden. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij dat hij actueel omwille van dit incident in de negatieve aandacht staat. Uit het bijgebrachte geboortecertificaat blijkt tevens dat verzoekers geboorte op 31 augustus 2008 - hetzij 28 jaar na zijn geboorte - zonder problemen werd geregistreerd in Rawalpindi, de stad waarvan hij afkomstig is en werkte. Deze geboorteakte werd volgens zijn verklaringen ter terechtzitting zonder problemen afgeleverd door de tussenkomst van zijn moeder en schoonbroer. Tevens blijkt uit hetzelfde attest dat op 25 juli 2008 een officiële kopie van dit geboortecertificaat werd gemaakt dat eveneens zonder problemen werd opgesteld door de tussenkomst van zijn moeder en schoonbroer. Uit de probleemloze aflevering door de lokale autoriteiten van dit document op verzoekers naam blijkt dat hij niet in de negatieve belangstelling staat van de lokale machthebbers. Verzoeker verklaarde ter terechtzitting tevens dat hij niet weet of de PPP actueel aan de macht is in Rawalpindi, hetgeen getuigt van desinteresse en zijn beweerde vrees verder ondergraaft.

Verder blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker ondergedoken zou zijn na de aangehaalde problemen en dat politiemensen in burger naar hem op zoek waren. In het licht

hiervan wijst verweerder er terecht op dat het bevreemdend is dat, hoewel verzoeker beweert gezocht te worden door de politie, dit hem niet tegenhield om persoonlijk een paspoort bij de Pakistaanse autoriteiten in Rawalpindi aan te vragen (administratief dossier, stuk 3, p.4) en het uiteindelijk ook van de Pakistaanse autoriteiten verkreeg. Verweerder wijst er terecht op dat het feit dat verzoeker in zijn land een eigen paspoort kon ontvangen, aantoont dat hij niet in de specifieke negatieve aandacht van zijn autoriteiten stond.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 §2,c van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker haalt aan dat aan hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Ter staving voegt verzoeker verschillende krantenartikelen en het reisadvies van de Ministeries van Buitenlandse Zaken van België en Nederland toe.

4.2. In de mate dat verzoeker zich beroept op de reisadviezen van de Ministeries van Buitenlandse Zaken van België en Nederland dient te worden vastgesteld dat deze zijn opgesteld ten behoeve van hun reislustige onderdanen en derhalve ten aanzien van hun een grote voorzichtigheid aan de dag leggen.

Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie kan afgeleid worden dat er sinds augustus 2008 een toename is van gewelddadige incidenten ten aanzien van buitenlanders, politie en militairen en dat in bepaalde delen van het land de veiligheidssituatie niet goed is. Uit deze gegevens kan echter niet worden afgeleid dat er in Pakistan actueel een internationaal of binnenlands gewapend conflict zou gevoerd worden, zoals vereist krachtens voormeld artikel 48/4§2, c. Verzoeker toont niet aan onder de toepassing te vallen van artikel 48/§2, c en bijgevolg dient hem de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 december 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.
---------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.